

บทที่ 5

บทสรุปและวิเคราะห์

ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ซึ่งเดิมถือเป็นปัญหาที่มีผลกระทบอย่างมากต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของมาเลเซีย จนทำให้รัฐบาลมาเลเซียต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะเร่งปราบปรามพรรคฯให้หมดสิ้นไปโดยเร็ว และถึงแม้ว่าในระยะแรกนั้น ปัญหาการก่อการร้ายของพรรคฯจะไม่ได้มีผลกระทบต่อประเทศไทยโดยตรงก็ตาม แต่เนื่องจากการที่พรรคฯได้หลบหนีเข้ามายังประเทศไทย และแสวงหาการสนับสนุนจากคนไทยในลักษณะต่างๆมากขึ้น ทำให้ปัญหาการดำเนินการของพรรคฯส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อันเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้รัฐบาลไทยต้องตัดสินใจร่วมมือกับมาเลเซียในการปราบปรามพรรคฯอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลจากความร่วมมือของไทยในครั้งนี้ ทำให้ประเทศไทยได้รับผลประโยชน์หลายประการ ทั้งในส่วนที่เป็นผลประโยชน์โดยตรงต่อความมั่นคงของประเทศ และรวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากความช่วยเหลือของมาเลเซียในเวลาต่อมา

พรรคคอมมิวนิสต์มลายา หรือ พคม. ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2473 โดยมีจุดประสงค์ที่จะต่อต้านและล้มล้างรัฐบาลอังกฤษที่ปกครองมลายา เพื่อก่อตั้งสาธารณรัฐประชาธิปไตยมลายาขึ้นมาแทน ในระยะแรก สมาชิกของพรรคฯส่วนใหญ่ประกอบด้วยชาวจีนเป็นหลัก ทำให้ดูเหมือนว่า พรรคคอมมิวนิสต์มลายาเป็นพรรคฯของคนจีนมากกว่าที่จะเป็นพรรคฯของคนมลายาทั้งประเทศ การดำเนินงานของพรรคฯจึงไม่มีบทบาทที่โดดเด่นมากนัก แต่บทบาทของพรรคฯเพิ่มมากขึ้นอย่างมากในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อพรรคฯได้หันมาร่วมมือกับรัฐบาลอังกฤษในขณะนั้น เพื่อทำการขับไล่กองทัพญี่ปุ่นออกไปจากอาณานิคมแห่งนั้น ความสำเร็จจากการดำเนินงานของพรรคฯในครั้งนี้ ทำให้พรรคฯได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวางจากคนมลายาในประเทศ บทบาทของพรรคฯจึงได้รับการยอมรับมากขึ้นตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าพรรคฯจะหันมาร่วมมือกับอังกฤษในการขับไล่กองทัพญี่ปุ่นก็ตาม แต่ในความเป็นจริงแล้ว พรรคฯยังมีได้ละทิ้งอุดมการณ์เดิมที่จะล้มล้างรัฐบาลอังกฤษ ทำให้ภายหลังจากที่รัฐบาลอังกฤษกลับมาปกครองมลายาอีกครั้ง พรรคคอมมิวนิสต์มลายาจึงได้ดำเนินการต่างๆเพื่อต่อต้านรัฐบาลอังกฤษอย่างต่อเนื่องต่อไปอีก การปฏิบัติการของพรรคฯได้เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น มีทั้งการบุกเข้ายึด ทำลาย และเผาสถานที่ราชการต่างๆ การโจมตีสวนยาง เหมือนแร่ หรือทรัพย์สินที่เป็นของชาวต่างประเทศ การโฆษณาชวนเชื่อต่อชาวมลายา เพื่อให้เข้ามาร่วมหรือให้ความช่วยเหลือต่อพรรคฯ ทั้งในด้านอาหาร ยารักษาโรค และการเข้าร่วมเป็นแนวร่วมของพรรคฯ ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวทำให้

ประชาชนทั่วไป รวมทั้งรัฐบาลอังกฤษในขณะนั้น ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก ในที่สุด รัฐบาลอังกฤษจึงได้ตัดสินใจประกาศภาวะฉุกเฉิน (Emergency) เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2491 โดยให้มีผลบังคับใช้ในภาคกลางของรัฐเปรูและภาคตะวันตกของรัฐยะโฮร์ก่อน เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการก่อการร้ายของพรรคขุนแรง และต่อมาในวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2491 จึงได้ประกาศขยายการบังคับใช้ภาวะฉุกเฉินนี้ออกไปทั่วประเทศ อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานของพรรคในช่วงแรกของการประกาศภาวะฉุกเฉินได้ผลสำเร็จอย่างมาก โดยพรรคสามารถสร้างความเดือนร้อนและความเสียหายอย่างมากต่อทั้งรัฐบาลและประชาชน ทำให้รัฐบาลอังกฤษต้องเร่งหาวิธีการต่างๆ มาใช้ในการปราบปรามพรรค ซึ่งวิธีการที่สำคัญที่รัฐบาลอังกฤษนำมาใช้ในขณะนั้น ได้แก่ การจัดตั้งกองกำลังทั้งฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหารขึ้นมาปราบปราม การให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการตรวจค้น คุมตัว และคุมขังผู้ที่คาดว่าจะเป็สมาชิกของพรรคได้ โดยไม่ต้องสอบสวนก่อน การจัดตั้งหมู่บ้านใหม่ และการออกบัตรประจำตัวประชาชน เพื่อแยกสมาชิกพรรคออกจากประชาชนทั่วไป เป็นต้น การปราบปรามพรรคของรัฐบาลอังกฤษได้ผลสำเร็จมากขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุด ก็สามารถยกเลิกภาวะฉุกเฉินได้ในปี พ.ศ. 2503

เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์มลายาพ่ายแพ้การต่อสู้ในมลายูแล้ว พรรคจึงได้หลบหนีการกวาดล้างเข้ามาอาศัยอยู่ตามแนวชายแดนของประเทศไทย ทั้งนี้ก็เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมีลักษณะภูมิประเทศเป็นป่าหนาที่บ และเป็นภูเขาสูง ทำให้ยากต่อการติดตามจับกุมของทางราชการ แม้ว่าพรรคจะได้หลบหนีเข้ามาอยู่ในประเทศไทยแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีได้ละทิ้งความต้องการที่จะต่อต้านรัฐบาลอังกฤษและต่อมารัฐบาลมาเลเซีย ซึ่งอังกฤษได้ให้เอกราชแก่อาณานิคมแห่งนี้ไปเมื่อ พ.ศ. 2500 อย่างไรก็ตาม พรรคก็ยังมองว่า รัฐบาลมาเลเซียยังเป็นรัฐบาลที่อยู่ใต้การชี้นำของรัฐบาลอังกฤษเช่นเดิม ทำให้พรรคยังคงมุ่งหวังที่จะล้มล้างรัฐบาลต่อไปอีก โดยพรรคยังคงส่งสมาชิกเข้าไปก่อการร้ายในมาเลเซียอย่างต่อเนื่อง ทำให้รัฐบาลและประชาชนมาเลเซียได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก ดังนั้น ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาจึงถือเป็นปัญหาที่สำคัญต่อความมั่นคงของประเทศอย่างมาก แต่รัฐบาลมาเลเซียก็มีความพยายามต่อเนื่องตลอดมาที่จะปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาให้หมดสิ้นไปอย่างสิ้นเชิง โดยมาตรการที่รัฐบาลมาเลเซียนำมาใช้ เช่น ด้านการทหาร ซึ่งรัฐบาลได้พยายามเพิ่มสมรรถนะกองกำลังทั้งกองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และกำลังตำรวจ รวมทั้งการเพิ่มงบประมาณในการป้องกันประเทศ นอกจากนี้ ก็ยังมีมาตรการทางกฎหมาย โดยออกกฎหมายที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อใช้ปราบปรามต่อพรรค มาตรการทางจิตวิทยา เพื่อต่อต้านการโฆษณาชวนเชื่อของพรรค ทำให้ประชาชนมีความเข้าใจต่อสถานการณ์ที่แท้จริงและหันมาให้ความร่วมมือต่อรัฐบาลในการปราบปรามพรรคมากขึ้นด้วย และมาตรการทางเศรษฐกิจ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาประเทศ

และยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น เพื่อมิให้ประชาชนหลงเชื่อ และหันไปเข้าร่วมกับพรรคฯ เพื่อต่อต้านรัฐบาล

เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์มลายาเข้ามาอยู่ในประเทศไทยแล้ว ก็ได้แบ่งกำลังออกเป็น 3 กรม คือ กรมที่ 8 มีฐานปฏิบัติการอยู่ในเขตอำเภอสะเดา อำเภอนาทวี และอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา กรมที่ 10 มีฐานปฏิบัติการอยู่ในเขตอำเภอแว้ง อำเภอสุคิริน จังหวัดนราธิวาสของไทย และกรมที่ 12 มีฐานปฏิบัติการอยู่ในเขตอำเภอเบตง จังหวัดยะลา พรรคฯได้พยายามแสวงหาการสนับสนุนจากคนไทยกลุ่มต่างๆ ทั้งชาวไทยเชื้อสายจีน ชาวไทยมุสลิม และชาวไทยพุทธ นอกจากนี้ ยังได้พยายามเข้าไปแทรกซึมและสร้างอิทธิพลต่อประชาชนในหมู่บ้านต่างๆ เพื่อหากองกำลังสนับสนุนเพิ่มเติม ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือเป็นการสร้างอำนาจรัฐซ้อนขึ้นในเขตประเทศไทยด้วย ปัญหาจากการดำเนินการของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาดังกล่าว ซึ่งถึงแม้พรรคฯจะมีได้มีจุดประสงค์จะก่อการร้ายในประเทศไทยก็ตาม แต่ก็ทำให้รัฐบาลไทยเห็นชอบที่จะให้ความร่วมมือกับรัฐบาลมาเลเซียในการร่วมมือกันปราบปรามอิทธิพลของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา โดยประเทศไทยและมาเลเซียได้ลงนามความตกลงร่วมกันฉบับแรก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2491 แต่ในระยะแรกนั้น รูปแบบของความร่วมมือยังเป็นไปในลักษณะท้องถิ่น คือระหว่างกรมตำรวจไทยและของมาเลเซีย จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2508 ประเทศไทยและมาเลเซียจึงได้มีการลงนามร่วมกันในระดับรัฐบาลเป็นครั้งแรก และในปี พ.ศ. 2513 ก็ได้มีการแก้ไขความตกลงใหม่ เพื่อให้มีความเหมาะสมในการปฏิบัติการร่วมกันมากขึ้น อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาความร่วมมือกันระหว่างไทยและมาเลเซียแล้วพบว่า หลายกรณีที่ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบต่อความร่วมมือดังกล่าว แต่ประเทศไทยก็ยังยินยอมที่จะให้ความร่วมมือกับรัฐบาลมาเลเซียในการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาอยู่ต่อไป

ในช่วงปี พ.ศ. 2518 เมื่อสถานการณ์การขยายตัวของลัทธิคอมมิวนิสต์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยประเทศเพื่อนบ้านของไทย เช่น ลาว กัมพูชา และเวียดนาม ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของคอมมิวนิสต์แล้ว ประเทศไทยซึ่งมีนโยบายหลักในการต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ ก็มีความมุ่งมั่นอย่างมากที่จะปราบปรามลัทธิคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยด้วย ซึ่งก็รวมทั้งการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาด้วย และถึงแม้ว่า ในปี พ.ศ. 2519 จะเกิดเหตุการณ์การประท้วงของชาวอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ต่อการรुक้าเข้ามาปฏิบัติการของกองกำลังมาเลเซียในเขตประเทศไทย ซึ่งได้สร้างความเดือนร้อน และความเสียหายให้กับประชาชนไทยเป็นอย่างมาก จนทำให้เกิดการเรียกร้องให้กองกำลังทหารมาเลเซียถอนกำลังออกจากเขตประเทศไทยโดยเร็ว และถึงแม้จะเกิดความขัดแย้งดังกล่าว อันอาจกล่าวได้ว่าเป็นผลเนื่องมาจากการที่ฝ่ายมาเลเซียต้องการจะปราบปรามต่อพรรคคอมมิวนิสต์

มลายา จนทำให้เกิดการละเมิดข้อตกลงร่วมกัน แต่กลับปรากฏว่า ในปี พ.ศ. 2520 ประเทศไทยยังทำ ความตกลงร่วมมือกับมาเลเซียในการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาต่อไป ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากว่า รัฐบาลไทยในขณะนั้นตระหนักดีว่า ปัญหาการก่อการร้ายของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ได้กลายมาเป็น ปัญหาที่สำคัญต่อความมั่นคงของไทย ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การเมือง และการทหาร กล่าวคือ พรรคฯ ได้มีการเรียกเก็บค่าคุ้มครองต่อชาวไทยที่อยู่ตามแนวชายแดน ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ พรรคฯ ยังได้พยายามโฆษณาชวนเชื่อให้เยาวชน และประชาชน ไทยทั่วไป หันมาเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคฯ และคอยช่วยเหลือพรรคฯ ในด้านต่างๆ เช่น เสบียงอาหาร กำลังสนับสนุน และการเงิน และพรรคฯ ยังมีการเผยแพร่ลัทธิอุดมการณ์คอมมิวนิสต์ให้กับประชาชน ด้วย ซึ่งถือว่าเป็นภัยอย่างยิ่งต่อประเทศไทย ที่ปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อย่างไรก็ตาม การที่ พรรคฯ ได้สร้างอำนาจรัฐซ้อนขึ้นในพื้นที่ชายแดนบริเวณต่างๆ ทำให้ประชาชนเกิดความเข้าใจผิดต่อทาง ราชการ และทำให้อำนาจรัฐที่แท้จริงไม่สามารถเข้าไปถึงประชาชนได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ รัฐบาล ไทยยังต้องสูญเสียงบประมาณเป็นจำนวนมหาศาล และต้องสูญเสียชีวิตเจ้าหน้าที่ในการปราบปราม เป็นจำนวนมาก ประการสำคัญ ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้ ยังกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่าง ไทยและมาเลเซียตลอดมาด้วย เนื่องจาก รัฐบาลมาเลเซีย มองว่า ประเทศไทยไม่มีความจริงจังในการ แก้ไขปัญหานี้ เพราะต้องการใช้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้มาต่อรองให้รัฐบาลมาเลเซียช่วยแก้ ปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายให้กับไทย ซึ่งเหตุผลที่สำคัญดังกล่าวนี้ ทำให้รัฐบาลไทยมีความจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องรับหาทางปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาให้หมดสิ้นไปโดยเร็ว เพื่อแก้ปัญหาที่ กระทบต่อความมั่นคงของไทยอันเกิดจากการก่อการร้ายของพรรคฯ รวมทั้ง ยังเป็นการแสดงถึงความ จริงใจของรัฐบาลไทย ต่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะต้องเป็นฝ่ายเสียเปรียบใน ความร่วมมือกับฝ่ายมาเลเซียบ้างก็ตาม

นอกจาก ประเทศไทยและมาเลเซียจะได้มีความตกลงร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหานี้แล้ว ทั้ง สองประเทศก็ยังมีปฏิบัติการด้านการทหารร่วมกันในปฏิบัติการต่างๆอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ได้ผล สำเร็จมากนัก เนื่องมาจากอุปสรรคหลายประการ เช่น ลักษณะภูมิประเทศที่เป็นที่หลบซ่อนของพรรคฯ เป็นป่าทึบ ทำให้การติดตามจับกุมทำได้ยากลำบาก สมาชิกของพรรคฯ ก็มีความเชี่ยวชาญในการรบ เป็นอย่างมาก ปัญหาการขาดงบประมาณ และปัญหาด้านการข่าว เป็นต้น ทำให้ปัญหาการก่อการ ร้ายของพรรคฯ ยังไม่สามารถแก้ไขให้หมดสิ้นลงไปได้ ในที่สุด ประเทศไทยก็ได้หันมาใช้วิธีการเจรจา แบบสันติวิธีในการแก้ปัญหานี้แทน และยังมีกรอบนโยบายต่างๆที่เป็นประโยชน์ในการปราบปราม ด้วย เช่น นโยบาย 66/23 และนโยบายการเมืองนำการทหาร เป็นต้น ซึ่งปรากฏว่าการเจรจาระหว่าง

รัฐบาลไทยกับพรรคคอมมิวนิสต์มลายาเป็นไปอย่างได้ผลเป็นลำดับ นอกจากนี้ รัฐบาลไทยยังสามารถเจรจาให้ทางฝ่ายรัฐบาลมาเลเซียยอมมาร่วมเจรจากับพรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้สำเร็จ ในปี พ.ศ. 2532

ความสำเร็จในการแก้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายาของไทยดังกล่าว นอกจากจะทำให้ประเทศไทยเองได้รับผลประโยชน์ทางด้านความมั่นคง คือ สามารถแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา การเมือง และการทหาร อันเกิดจากพรรคคอมมิวนิสต์มลายาได้แล้ว ประเทศไทยยังได้รับประโยชน์จากความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆจากรัฐบาลมาเลเซียในเวลาต่อมาอีก เช่น การแก้ปัญหา ขบวนการโจรก่อการร้าย และการรักษาความร่วมมือในลักษณะต่างๆที่เคยทำร่วมกันมาก่อนให้ดำรงอยู่ต่อไป โดยเฉพาะความร่วมมือทางด้านการทหาร ความสำเร็จของไทยต่อการแก้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ซึ่งรัฐบาลมาเลเซียมองว่าเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งต่อมาเลเซีย ก็ยังทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซียดีขึ้นเช่นกัน ดังที่ พันเอก ชาญวุฒิ อินทุลักษณะ หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาคได้เคยให้สัมภาษณ์เอาไว้ว่า “...การที่ไทยช่วยปราบพรรคคอมมิวนิสต์มลายานั้น มีผลที่เห็นได้ชัดคือ ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซียดีขึ้น อย่างน้อยที่สุด ก็ทำให้ไทยพิสูจน์ได้ว่า ไทยไม่ได้ให้การช่วยเหลือพรรคคอมมิวนิสต์มลายา อย่างที่มาเลเซียเคยเข้าใจ ซึ่งก็มีผลให้การเจรจาในเรื่องต่างๆระหว่างไทยและมาเลเซียในภายหลังเป็นไปในบรรยากาศของความ เป็นมิตรต่อกันมากยิ่งขึ้น และความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศนี้ก็ควรจะต้องมองดูในภาพระยะยาวมากกว่า ซึ่งก็จะพบได้ว่า ทางกรมมาเลเซียก็พยายามให้ความช่วยเหลือต่อไทยเพิ่มมากขึ้นกว่าแต่ก่อน...”

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การตัดสินใจให้ความร่วมมือของไทยต่อมาเลเซียในการแก้ปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์มลายานี้ สามารถจะอธิบายได้จากแนวคิดของความร่วมมือซึ่งกล่าวว่า ความร่วมมือสามารถจะเกิดขึ้นแม้ในสภาพการณ์ที่มีผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันและที่สอดคล้องกันด้วย